

ства. Простийтъ народъ говори на особно нарѣчие на тута (patois).

Повече-то отъ Френци-тѣ (близу 36 мил.) сѫ католици; полвина-та отъ останжли-тѣ сѫ лютеране.

Промишленностъ-та на народонаселение-то у Франция е на по-висока стъпень отъ Австрия и дори на по-висока и отъ Пруссия.

Между много-то нѣща отъ добивающа-та промишленность първо мѣсто както и въ Австрия държи земедѣлие-то. Само, че Австрия искарва повече хлѣбни растения, а Франция — плодове, кои-то излизатъ най-много по срѣдня Франция, между течение-то на р. Луара и Севенски-тѣ планини. Спорѣдъ това тази чаясть се нарича градина-та на Франция. Тукъ има много и добри лозя, отъ кои-то правятъ вино, повече отъ половина-та на вино-то, колко-то се добива въ цѣла Европа. По съверна Франция излизатъ нѣй-много круши, зарзалии, сливи, ябълки, вишни; по южна — орѣхи, смокини, миндали, кестени и пр.; кестени-тѣ за жители-тѣ на южна Франция сѫ сѫщо-то, какво-то е хлѣбно-то дърво за Океанци-тѣ. Юго-Источната Франция (Провансъ), коя-то е запазена отъ с. съ планини, дава южни плодове: портокали и маслини; най-повече по околности-тѣ на градъ Гиеръ. По юго-западна Франция излизатъ гъби (триофли), кои-то растѣтъ плитко въ земя-та. Освѣнь това, по Франция растѣтъ много и градински овошки. По южна Франция расте черница, чюкундуръ, шафранъ; въ съверна — ленъ, а въ срѣдня — марена (брошъ). Повече-то земя се съе съ горѣказани-тѣ растения, а хлѣбни растения малко; за това храна-та имъ се вноси повече-то изъ Съединени-тѣ Штати, Алжиръ и Русия и изъ Евр. Турция. Други-тѣ клонове за поминакъ скотоводство-то, рудокопство-то и проч. въ Франция сѫ на по-долна стъпень, отъ колко-то въ Австрия. За това Френци-тѣ сѫ принудени да си внасятъ